

[Baagø.]

Unge Hjem-bevægelsen i denne kommission?"

Statsministeren (Kampmann): Regeringen har ingen tanker haft om at nedsætte en svangerskabskommission. Vi har for nogle måneder siden modtaget en henvendelse fra Danske Kvinders Nationalråd, hvori man påpeger nogle af de forhold vedrørende de mange illegale aborter, som det ærede medlem hr. Baagø var inde på, og spørger, om man anser den seksualoplysning og -vejledning, der gives, for tilstrækkelig. På dette grundlag har vi inden for regeringen haft overvejelser om, hvorvidt vi skulle nedsætte et udvalg angående disse spørgsmål. Overvejelserne er ikke tilendebragt, men måske kan det trøste det ærede medlem noget, at det fortrinsvis har været kirkeministeren, der inden for regeringen har arbejdet med disse spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Herluf Rasmussen* til statsministeren:

„Med hvilken motivering har statsministeriet nægtet Dansk Boldspil Union tilladelse til at flage med det østtyske flag i Københavns Idrætspark i forbindelse med den officielle landskamp i fodbold mellem Østtyskland og Danmark?“

Herluf Rasmussen: Ingen flag og ingen nationalsang, men vi spiller alligevel! Ja, det var sådan, sportsfolkene svarede på statsministeriets udfordring til vore østtyske fodboldgæster, der afvigte søndag glædede ikke mindst det københavnske fodboldpublikum med deres tilstedeværelse i Idrætsparken, hvor den første officielle landskamp i fodbold udkæmpedes mellem de to lande.

Alle er vist enige om, at sporten ikke må gøres til et våben i den kolde krig, men man fristes stærkt til at opfatte statsministeriets forbud som et forsøg på at forpurre et samarbejde, som har alle chancer for at blive en succes. Det var glædeligt, at sportsfolkene ikke lod sig provokere og afviste forsøget på at føre den kolde krig ind i sportens verden. Det har altid været god tone, og specielt i Danmark har alle ansvar-

lige bestræbt sig for at holde sporten uden for politik.

Jeg tror at kunne sige, at de nær ved 36 000 tilskuere, der sammen med mig overværede landskampen på Idrætsparkens grønne tæppe, glædede sig over de nye bekendte, som man håber ikke har gæstet os for sidste gang. Et skår i glæden var det dog, at den festlige optakt, som altid har været karakteristisk for internationale sportsstævner her i Danmark, måtte springes over på grund af et helt meningsløst forbud fra statsministeriet om, at der ikke måtte benyttes østtyske flag, ligesom der ikke måtte foretages afsyngelse af den østtyske nationalsang, som i øvrigt — det vil jeg gerne have lov at røbe her — er af en så melodisk karat, at den højtærede statsminister sikkert ville foretrække denne melodi fremfor den, vi vanlig hører fra den kant.

Jeg kender som sagt ikke motiveringen for, at statsministeriet greb ind, og jeg vægrer mig ved at tro, som onde tunger påstår, at man fra Bonn har sagt til statsministeren, at man ikke så med velvilje på det idrætslige samarbejde, som fandt sted mellem Danmark og Østtyskland. Jeg håber ikke, at dette samarbejde vil blive ødelagt, og det er mit håb, at der her er tale om en ekspeditionsfejl, der skyldes en misforståelse af det gældende flagreglement, og at statsministeren vil medvirke til netop gennem det sportslige samarbejde at bygge de broer, som desværre alt for ofte bliver brudt ned af politikerne.

Statsministeren (Kampmann): Oprindeligt var det kun staten og statsinstitutioner, der udendørs måtte anvende Dannebrog, men efter nogle lempelser i begyndelsen og midten af sidste århundrede blev det også tilladt private danske statsborgere udendørs at flage med Dannebrog, men ikke fremmede flag, og sådan er det efter det flagreglement, som det ærede medlem henviste til. Der kan dispenseres herfra, og der indgår en lang række ønsker herom til statsministeriet, hvor man i alle disse år har haft den faste praksis, at en forudsætning for dispensation er, at det drejer sig om at flage for et af de lande, vi har diplomatisk anerkendt. Det er ikke tilfældet med DDR. Det er baggrunden for afslaget.